

iki dil bir aşk

Du Ziman û Evînek

Azad Penaber

7. Baskı

İki Dil Bir Aşk

(Du Ziman û Evînek)

Azad Penaber

Copyright© 2022 Azad Penaber

Bu kitabın tüm dijital, basılı yayın ve satış hakları yazara aittir. Yazarın izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri elektronik, mekanik, fotokopi, manyetik kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz ve dağıtılamaz.

İki Dil Bir Aşk

(Du Ziman û Evînek)

Azad Penaber

Azad Penaber

Azad Penaber, Urfa'nın Birecik ilçesinde doğdu. Ailesi, siyasi ve ekonomik nedenlerden dolayı, onun doğumundan hemen sonra Antep'e yerleşir. 2001 yılında ablası yirmi yaşında faili meçhul(!) bir cinayete kurban gider.

"Şiir, şairin gözyaşıdır" cümlesinden yola çıkan Azad Penaber, çocukluğundan beri sanat ve edebiyata ilgi duyar. Bazı kültür sanat kurumlarında ve toplumsal aktivitelerde gönüllü-aktif çalışmalara katılmış ve bu dönemde hakkında açılan siyasi davalardan dolayı Antep H Tipi Kapalı Cezaevinde kalmıştır.

İlk şiir kitabı İki Dil Bir Aşk'ta şiirlerinde kullandığı politik dil ve toplumsal olaylara duyarlılığı ile genç okurları arasında samimi bir bağ kuran Azad Penaber, ilk kitap deneyimine rağmen İki Dil Bir Aşk kitabı Diyarbakır, Batman, Mardin kitap mağazalarında ve internet satışlarında kendi alanında en çok satan kitaplar arasına girmiş ve Penaber, bu dönemde bir çok ilde imza günleri ve söyleşiler gerçekleştirmiştir.

Bütün Eserleri:

-**İki Dil Bir Aşk** (Du Ziman û Evînek).....Kürtçe & Türkçe
-**Dilîstan** (Kırık Kalpler Ülkesi)..... Kürtçe & Türkçe
-**Esmeri Aforizmalar**.....Türkçe
-**Kewên Bêbext**.....Kürtçe
-**Politize Romantizm**..... Türkçe

@AzadPenaber

azadpenaberr@gmail.com

- Anne, ben nerde ve ne zaman

- "Kurê min, berf û baran bû, pûk bû, pir sar bû.
Kelhenek li jor me bûn...[*]

[*] **Türkçesi:** Oğlum; kardı ve yağmurdu, tipi vardı, çok soğuktu. Kelaynaklar hemen yukarımızdaydı

Önsöz

Şair,
Kanatlandırabilmeli umudu,
Şiir,
Ateş rengi bir uçurtma olmalı gökyüzünde iz bırakan.
Şair,
Değiştirebilmeli galaksilerin yerlerini
Bir imgenin kalp atışında ki işaretiyle.
Şiir,
Aşkı yasak bir dilin kavgasında şahlanan
Mısraların isyanıysa
Şair,
En güzel şiirini zafer gününde yazmalı

Azad Penaber, genç bir şair olarak imgenin ateşleyici ve düşündürücü gücünü harekete geçiriyor.

"İki Dil Bir Aşk" uzun bir yürüyüşün ilk başlangıç adımı.
Aşkı iki dilde yaşamak ya da iki dilde bir aşk, kitabın tılsımı.

İbrahim Gezici
Analist, Şair/Yazar

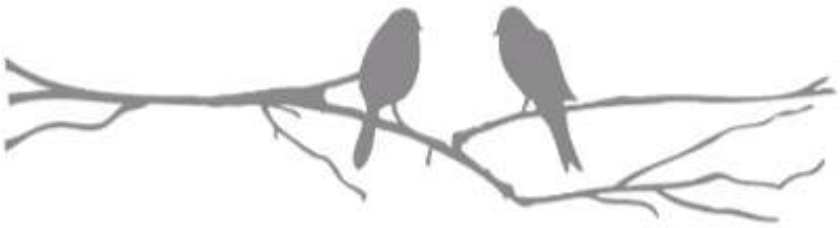
İÇİNDEKİLER

Beni Vurdular - 14
Özeleştiri Şiirlemesi - 16
Elanore - 18
İnsan Ne Zaman Ölür - 22
Mülteci - 26
Anı Benim - 28
Hayallerimin Faili - 30
Ölen Biz İdik - 32
Güneşi Doğur - 35
Nereden Bileceksin - 37
Bana Yüreğini Ver - 39
Halk Ölmez - 41
Beni Kaybediyorsun - 44
Mevzu Politik Değil - 47
Gönül Verme Faşiste - 48
Şiir Bitti - 50
Esmer Çocuklar - 52
Suruç'un Çehresi – 54
Berfê - 55
Guleycan - 57
Git Sîdar – 58
Vatan - Kadın - 59
Hamdullah Abi - 60
Dilek Doğan - 62
Devrimle Kal - 63
İdeolojik Özlemin Telafisi - 65
Hoşça Kal Sevgili'm - 69
Yüreğimdeki Yerin - 71
Aşkıma Mukayyet Ol - 72

Yasal Ölüm - 73
Annemi Vurdular - 74
Kapitalizme Yenik Duştum - 75
Kızıl Öfke - 76
Yüreğimin Gökdeleni - 77
Bir Sebep Söyle - 78
Solmuşsun - 79
İham Ol - 80
Adam Şair Kadın Şiir - 81
Son Cephe - 82
Seviyor - Sevmiyor - 83
Muallak - 84
Sen Gülerken - 85
Sevgili Dediğin Devrimci Olacak - 86
Sevê - 87
Kimse Bilmedi Halını Kürd'ün - 89
Ölmesin Hiç Çocuk - 90
Kaç Kurşunla Ölür Mahsun - 91
Bir Mültecinin Aşkı - 92
Penaber'im - 93
Hiç Kimsesiz Ülke - 95
Kim Affedecek - 96
Hepsini Öldürdüler - 97
Nasıl Yazayım? - 98
OHAL'de Gel - 99
Kürt Kadını - 102

Wa li min kûr nenêre
Wê sûcê rêxistin ê bê hesibandin
Ez ji te re helbestek Kurdî binîvîsim
Wê bingeha dewletê bihejîne

Azad Penaber

Bana öyle derin bakma kadın
Örgütsel suç sayılır
Sana Kürtçe bir şiir yazarım
Devletin temeli sarsılır!

Azad Penaber

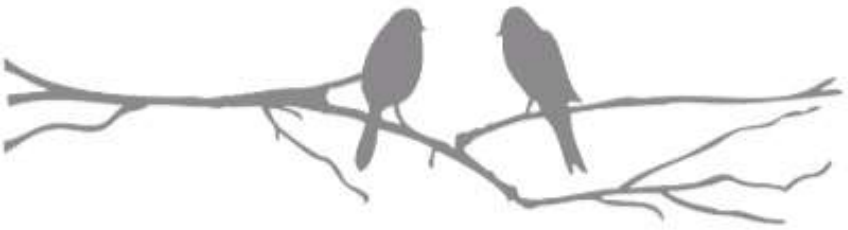
Beni Vurdular

Beni vurdular!
Semtin en işlek
Caddesinin
Sonunda açılan
Köşedeki
Kafenin
Bahçesindeki masasında
Herkes oradaydı, fakat kimse görmedi!

Beni vurdular!
Ensemden
Giren kurşun
Alnımın ortasından çıkarken
Bardağıma damlayan
Kan bozdu
Kahve keyfimi
Bağırdım
Herkes oradaydı, fakat kimse duymadı!

Min jinek nas kir
Bi qasî ku di kareya fotografîde
Hilnayê xweşik dinihêrt
Wekî Dêrsimê bû jin
Erê dagir kirîbû lê
Kenên wê, dijmin dibehicand!

Azad Penaber

Bir kadın tanıdım
Bir fotoğraf karesine
Sığamayacak kadar güzel bakıyordu
Dersim gibiydi kadın
İşgal altındaydı fakat
Gülüşleri düşman çatlatıyordu!

Azad Penaber

Özeleştiri Şiirlemesi

Tank atışlarının hedefinde bir kent
Ben ince belli düşlere sarılıp
Avutuyorum kendimi
Sevgili ile mutlu olabilme
İhtimallerine sığınıyorum

Siyasi münakaşalardan bunalmış
Apolitik ruh haline bürünüyorum

Ne kadar da körelmiş duygularım

Şehri dumanlar sarmış
Ben gözlerine hipnozlanmış
Dudaklarının art niyetine
Teslim oluyorum

Kısık sesle Ahmet Kaya çalıyor
"Kum Gibi..."

Hem o da sevişiyormuş zaten

"Şehirlere bombalar yağarken..." hem de

Tabii

Aynı şey değil

Acizliğimden şarkı sözlerini siper aldım

Ne politik çıkar ilişkisi bu
Ne ideolojik ihanet girişimi değil mi?
Ne kadar da masum anlattım

Sen şimdi kıyamaz hak verirsin
Sunduğum tüm özeleştirilerde
gereklilik arar
Yine beni haklı çıkarırsın

Pozitif toleransını seveyim senin

Sevdanı zaafına peşkeş çekip
Aşkını rüşvet verme bana

Beni aramızdaki ideolojik bağlarla vur
En politik tepkilerle yargıla!

Elanore

Oku beni Elanore
Gözlerime bak
Bir halk acısıyım ki
Narkozsuz ameliyat sızısı az kalır
Yüreğim deşiliyor, acım ağır
Bir cinayet mahallidir coğrafyam
Tüm dünya tanık
Tüm dünya kör, sessiz ve sağır

Beni oku Elanore
Göğsüm nasır tutmuş kurşun izlerine
Sırtım jop darbelerine yabancı değil
Bağrım deşik
Tarifsiz ağır sancılar çekiyorum
Günü yakın gebe bir kadın gibi
Sağ salim yavrumu kucaklamak istiyorum
Ölmeden
Yeni ölümlere gebe bir kentim...

Dinle beni Elanore
Yağmur damlacıklarının sesiyle
Sırılsıklam ölüyorum
Ölüyorum Elanore
Bildiğin ölüyorum!
Annemin hiç hayal
Edemeyeceği bir şekilde hemde
Kalbi zaten kırık kadının
Bir de hayal kırıklığı...
Ne kadar kötüyüm Elanore
Ölüyorum!
Bildiğin ölüyorum
Evsiz, çocuksuz, aşksız...

Benimle kal Elanore
Gökyüzü mavisi gözlerinin ışığıyla
Aydınlat kara bahtımı
Zemheri kışlarda üşümesin
düşlerim Beni yüreğinle ısıt
Dokun bana
Sarıl bana Elanore
Hayal dünyamda aşkın yolu kayıp
Sahi ne idi aşk?
Ne idi sevda?
Tutku ne idi Elanore?
Hadi beni kendinden var et
Yeniden yarat
Yeniden doğur kerpiçten bir evde
Bir şanssın benim için
Ha gayret sesimi duy Elanore!

Elanore benimle öl!
Gözlerin kadar parlak gülüşlü çocuklar ile
Teni esmer, alnı ter
Ölümden kaçarken kurşuna yakalanır
Kan ter içinde
Bir çocuk olup ölmek
Ölmekten de öte
Apayrı bir yok oluş bu!
Nasıl dile gelebilir ki Elanore?
Anlatmak ne kelime

Anlayamayacağın bir dilde
Kürtçe ölüyorum Elanore!

Ardımda yasak sloganlar
Ciwanını kaybetmiş bir ananın
Ağıt sesiyle inler adım
Yırtar kederi
Bir zılgıt sesi yükselir aradan
Yoldaşlar ağlamayı bırakır

Buz keser cenaze merasimine
Sivil sızmış ajanlar
Yüzleri kızarır
Utanır, ama susarlar kahpece!

Li vê erdnîgarîyê helbestkarî zehmet e
Kîjanê binîvîsim
Jana evînê, an jana gel?

Azad Penaber

Bu coğrafyada şair olmak zordur
Hangisini yazayım
Aşk acısını mı, halk acısını mı?

Azad Penaber

İnsan Ne Zaman Ölür

Yaşam hakkını elinden alma tabiri
Kalp atışlarını durdurmaktan
İbaret değildir dostum

Beyaz kefene sarılı
Toprağa gömülü ceset hiç değil kastım
Kültürel, inançsal ve siyasal
Değerlerini kaybeden de ölmüştür!

Kişi öz değerlerinden kopmuş ise
Ölmüştür!
Renklerinden arındırılmış ise
Ölmüştür mesela

Üzerinde kendine ait bir şeyi
Olmayan insan ölmüştür
Yani doğduğu yerden
Kendinden kopmuş ise
Ölmüştür zaten

Amed'de, Dersim'de
Şırnak'ta doğan çocuklar ölmüştür
Bu coğrafya da Kürt doğan her çocuk
Ölmüştür aslında...

Lice'nin bir köyünde
İsmi "Xemgîn" konan çocuk
Tüm resmi kurum kapılarında
Ölmüştür mesela
Welat da öyle
Yasak bir isimle doğmuştur çünkü

Kendini metropollere
Hapsetmiş insan da ölmüştür
Ana vatanından kopmuş ise
Ölmüştür kendi içinde

Eyfel Kulesi ne kadar ihtişamlı olsa da
Amed Surları'ndan daha cazip değildir dostum

O yüzden "dışarı çıkma" zorunda bırakılan biri
Avrupa'ya iltica ettiği gün ölmüştür

Manevi değerlerine ihanet eden de
En acı şekilde ölmüştür

Mütevazi hakikatinden kopmuş
Lüksiyata sığınmış biri
Mutlaka ölmüştür...

En modern yaşam şekli bile
Kurtarmaz onu artık
Kendi doğallığından kopmuşsa
Ölmüştür

Kimse yetiştiremez onu artık koptuğu
yaşama Mercedes'i, Ferrari'si bile
Köy yollarından geçmemişse hiç yalın ayak
Ölmüştür o

Dokunmayın
Buz kesmiş cehaletinden
Farkında bile değil öldüğünün
Kahkası ahmaklığındandır onun!

Umursamaz olsa da ölmüştür o

Oysa toprak altında yatan
Nice hayatlar var
Vurulduğu yerde anılarıyla yaşayan

Onları öldü sananlar
En dehşet haliyle ölmüştür mesela!

Ji min hez neke
Nikarim di qefsînga te de girtî bimînim
Ez, li rêhevalek ku min
Azad bike digerim

Azad Penaber

Sevme beni
Göğüs kafesinde tutsak kalamam
Ben, beni özgürleştirecek
Yoldaşı arıyorum

Azad Penaber

Mülteci

Kara gözlerin
İzinsiz bir gösteri
Buna provakasyon denilmemeli sevgili

Bir kimliğin olmalı senin
Bir vatanın

Ben vatanım gibi sevdim seni
Vatansız bıraktın şimdi
Sabıkalı, mülteci ve yitik...